

TRACTATVS
CONCORDATO-
RVM, QVAE INTER
SANCTISS. D. NOSTRVM
Papam Leonem x.& sedem Apostolicam,
ac Christianiss. D.nostrum regem
Franciscum, & regnum
sunt edita:

In tomos duos diuisi, quorum primus ipsorum Concordatorum textum continet, cum utilissimis quibusdam, & ad usum forensem accommodatis glossis: alter, Nominationum quæstiones, & de Pacificis possessoribus tractatum.

Auctore & glossatore D. PETRO REBVFFO
Montepessulano, I. V. D. & C.

Multis in locis restituti, & hac editione aliquot additamentis quo: his notis { } inclusimus, ex postrema Auctoris recognitione locupletati.

Cum INDICE rerum & verborum locupletissimo.

LUGDVNI,
APVD GVLIELMVM ROVILLIVM.

M. D. LXXXVI.

Cum priuilegio Regis.

GVLIELMVS R OVILLIVS
beneuolo Lectori S.

EA semper fuit, beneuole Lector, mea in rem literariam, omnesque eius studiosos, & sectatores uoluntas, id studium, is denique animus ut quoad potui, uiresq; meæ suppetierūt, non desisterim eam ornare nouisq; in dies adminiculis subsidiisq; fulcire & iuuare. Quam autē à me id sincerè ingenueq; dicatur, testes sunt libri c mea officina quamplurimi editi, tum nunquam antea euulgati, tum & ab aliis quidem excusi, sed non ita splendide, ornateq;, elegantiibusq; adeo characteribus in lucem emissi. Et si enim hæc uia salebrosior, minisq; plana uideretur, ob idq; fortassis difficilior quam quæ serè pafim terrebatur, publicæ omnium utilitati in hoc consulens malui illam ipsam instare & insequi, diuerticularumq; aliquot impendit. & sumptibus nō parcere, quam eam quæ iam parabatur laudem non assequi. trahimur enim omnes laudis studio, & optimus quisque maximè gloria dicitur. Et quotusquisque est qui hoc genus sedulitatis diligentiaeq; summè laudandum non putet? Nolim hac de re quid sentiam, quantumq; iis tribuendum sit qui idem tentarint, statuere, ne in re propria laudem affectare uidear: hoc tātum dicam, huius mei laboris, operæq;, quæcunq; tādem illa fuerit, non paenitere: hōcq; uno maximè contentum, si aliunde nullus bonus uel fructus accedat, toti certè Reip. ualde esse satisfactū. Sed quid bi homines effecerint, qui idē quod nos sunt enīxi, alias pleniū: hic enim nō est dicendi locus. Cum igitur eandem, aut certè maiorem in libris iuris tum ciuilis tum Canonici operam adhibuerim, nec minora sint huius nostræ diligentiae studiūq; in rem literariam, hac in parte pi gnora; omitto corpus ipsum ciuile maiori & parua for-

CONCORDATORVM

REGNI FRANCIAE CVM D.

Petri Rebuffi de Montepessulano Iu-
rium Doctoris, ac comitis Inter-
pretationibus incipit

Proemium.

Rāciscus.^{a)} Hic rex fuit huius nominis pri-
mus, bonarūq; literarū patens appellatus,
abhorruitq; maximē h̄ereses, atq; in h̄ereti-
cos grauissimē animaduertit, iusticiā deni-
que coluit, ob id Deus opt. max. statū suum
conseruauit, ac omnia prosperē eidē successerunt. feli-

Franciscus^a citas quippe seculariū principū au-
getur, quando iustiziæ administrādæ
dediti sūt, arg. c. certū. ibi, felicitatis
augmento. x. dist. ne longius exempla petamus. scribit
Pet. de Palude in 4. Sentent. in Francia quendam dum
in agro suo foderet, inuenisse humanā lingua loquen-
tem. Interrogata cuiusnā esset, respondit fuisse singuā Boni iudicis
hominis pagani olim iudicis, qui eo quod nunquā sen-
tentiam protulerat iniquā, Deus reseruauerat animam
suam in illa lingua, quousq; baptismū reciperet, & fuit
baptizata, & statim in puluerē reducta. Refert Florē. in
2. parte summæ in titu. 1. c. xix. §. 2. rub. de iniustitia. ac
Traianum Imp. & si infidelis esset, precibus B. Gregorij
(quod iustitiā tempore belli viduæ administrasset) vita
æterna donatū fuisse legimus, si eidem Flor. in 1. parte
eronicæ. tit. vii. c. iii. §. si. credatur. & Luce de penna in 1.
ij. col. 3. C de exact. trib. lib. x. Præteribo ne Zaleucū Lo-
crensem, qui postquam lege lata vtroq; oculo singulos
puniri voluisset adulteros (quæ hodie si vigeret infinitos
redderet monoculos) & eius filius in illā legē inci-
disset, ne legis effectus abrogaretur, vnu oculum sibi, &
alterum filio eruere iussit, vt est apud Valerium lib. 6. de
iustitia * vbi etiam Charunda tyrius cum legem, quam
tulerat nō seruasset, se interemit. Igitur cū rex noster
Franciscus sit Zaleuci instar iustiziæ deditus, pro ipso

Boni iudicis
lingua
reseruata.

A

TRACTATVS
NOMINATIONVM,
ET DE PACIFICIS POS-
SESSORIBVS, VALDE
utiles, & in forensi iudi-
cio frequentes,

D. PETRI REBUFFI, IVRIVM
Doctoris, ab eodem recogniti, & amplificati adeo,
ut deinceps alia uberior editio de-
sideranda non sit.

Tomus secundus.

IN VIRTUTE,

ET FORTUNA.

LUGDVN,
APVD GVLIELMVVM ROVILLVM.

M. D. LXXXVI.

Cum priuilegio Rcgis.

S A C R A T I S S I M O
P A T R I , A T Q V E S I N G V L A R I
V I R T U T I S E X C E L L E N T I A
prædito, Do. Martino à sancto
Andrea, Carcassonen.
episcopo, Petrus Re-
buffus S.

MERCURIUS Trimegistus Rex maximus in Aegypto, philosophisq; doctissimus, & sacerdotali honore insignitus fuit, uigilantissime præful. ob quas animi dotes, post mortem Aegyptij cum inter numina retulerunt, religiosissimeq; coluerunt, primumq; anni mensem ei sacratunt, ac urbē in Aegypto clarissimam ab cuius nomine Hermopolim (hoc est urbē Mercurij) nuncuparūt, Trimegistumq; (latinis ter maximū) vocauerūt: quod Alexandro, Pompeioq;, & aliis multis postea seculis diuo Carolo Francorum Regi attributum fuisse, memoriae proditum est. Hæc adamusim perpendens, tibi illum Trimegistum alioqui magnificum uitum comparare, cum multis nominibus eum superes, nō audeo. Ille enim rex maximus in Aegypto, tu uero regnum in Deo obtines, te & alios melioribus atq; adeo institutis Christianis regis. Ille philosophus, tu & philosophus, & omnibus aliarum disciplinarū numeris absolutissimus, addam & humanis: & ut omittam incredibilem sacrarum literarū eruditionem,

GG 1

TRACTATVS NOMINATIONVM.

PRIMA QVÆSTIO.

ATERIA M nominationum in forensi iudicio in dies ysu venire mente mea reuoluēs, à nostrisq; doctoribus neglectam vel parum tractatam, quæstiones aliquas à me frequenter petitas, in vnu congetere conatus sum. Imprimis sciendum est { quæ fuerit } causa efficiens, formalis & finalis, in his nominationibus. Resp. { causa efficiens sunt vniuersitates. } Népe ab illis fiunt, & conceduntur nominationes, & causa materialis est studium quinq; annorū, vel trium in nobilibus, ac gradus acceptus. §. præterea de collat. in concord. Formalis est data forma. in d. §. præterea. & §. statuimus. I. & §. teneantur. de collat. in concorda. Finalis causa est beneficiorum prouisio, quæ illis nominatis fit ob suos gradus & nominationes, vel fieri debet: & rationes inferius subiicio. q. 3. his iactis materiā aperiamus olim ignotam, nunc verò facilem, & omnibus obuiam. Nunc videamus, Quomodo nominatio accipiatur nominatio quæ modis accipiatur.

Nomina-

dis accipiatur nominatio. Respō. multis. Primo, dicitur nominatio, quando exprimitur nomē & cognomen alii cuius, vel aliud æquipollēs. I. I. & seq. ff. de liber. & posth. & I. certum. ff. si cert. pet. & sic accipitur in concorda. in rubr. de regia facultate, primum mensē graduatis debitum nominandi, & tex. in c. multi. §. si quis autem. & §. seq. 2. q. I. & regula cancel. Iulij secundi. in 4. parte. & in I. I. §. I. ff. de magistra. cōue. I. I. §. cū quis. de quæst. I. libertus. §. in quæstionibus. & §. nominati. ad municpal. auth. hoc amplius. C. de fideicō. & testator hæredem sibi nominare debet. I. iubemus. C. de testa. & Aliquādē quis nominat extraneū filium suū, & illa nominatio non probat illū esse filium nominatis. I. non nudis. & I. nō episto lis. C. de prob. gloss. in c. Michael. de fisiis presb. & c. per tuas. de proba. c. illud. de præsumpt. not. in c. transmissiæ.